

SESSION 2017

**AGRÉGATION
CONCOURS INTERNE
CAER**

**Section : LANGUES VIVANTES ÉTRANGÈRES
HÉBREU**

**TRADUCTION : THÈME ET VERSION
ASSORTIS DE L'EXPLICATION EN FRANÇAIS
DE CHOIX DE TRADUCTION**

Durée : 5 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique (y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.

Dans le cas où un(e) candidat(e) repère ce qui lui semble être une erreur d'énoncé, il (elle) le signale très lisiblement sur sa copie, propose la correction et poursuit l'épreuve en conséquence.

De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, il vous est demandé de la (ou les) mentionner explicitement.

NB : La copie que vous rendrez ne devra, conformément au principe d'anonymat, comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé comporte notamment la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de signer ou de l'identifier.

Tournez la page S.V.P.

Traduisez le thème et la version puis justifiez en français votre choix de traduction pour chacun des segments soulignés dans les deux textes.

Thème

Ce fut seulement aux abords de la quarantaine que je commençai à comprendre. Il n'est pas bon d'être tellement aimé, si jeune, si tôt. Ça vous donne de mauvaises habitudes. On croit que c'est arrivé. On croit que ça existe ailleurs, que ça peut se retrouver. On compte là-dessus. On regarde, on espère, on attend. Avec l'amour maternel, la vie vous fait à l'aube une promesse qu'elle ne tient jamais. On est obligé ensuite de manger froid jusqu'à la fin de ses jours. Après cela, chaque fois qu'une femme vous prend dans ses bras et vous serre sur son cœur, ce ne sont plus que des condoléances. On revient toujours gueuler sur la tombe de sa mère comme un chien abandonné. Jamais plus, jamais plus, jamais plus. Des bras adorables se referment autour de votre cou et des lèvres très douces vous parlent d'amour, mais vous êtes au courant. Vous êtes passé à la source très tôt et vous avez tout bu. Lorsque la soif vous reprend, vous avez beau vous jeter de tous côtés, il n'y a plus de puits, il n'y a que des mirages. Vous avez fait, dès la première lueur de l'aube, une étude très serrée de l'amour et vous avez sur vous de la documentation. Partout où vous allez, vous portez en vous le poison des comparaisons et vous passez votre temps à attendre ce que vous avez déjà reçu. Je ne dis pas qu'il faille empêcher les mères d'aimer leurs petits. Je dis simplement qu'il vaut mieux que les mères aient encore quelqu'un d'autre à aimer.

Romain Gary, *La promesse de l'aube* (Gallimard, 1960)

Version

כעבור זמן-מה ציינה מורתי הגברת חנינא את התקדמותי הטובה בנגינה והמליצה לפני הורי להכניסני גם אל הקונסרבטוריון, לשם לימוד תיאוריה מוסיקלית. באחד מימות החורף, בשעות אחר-הצהריים, הובאתי אל בית הקונסרבטוריון החיפאי. הורי נדברו מה שנדברו במזכירות המוסד, אני הוכנסתי אל אחת הכיתות, והם יצאו לחכות לי במסדרון, עד תום השיעור. ככל שאתאמץ, ייראו לי התמונות מאז מצועפות ערפל, מקוטעות מאוד, באין קשר ביניהן, וכאב עמום, קהה, עולה ממקום עמוק ונשכח ומידפק על החזה, לפרוץ ולהרעיש עולמות, ולא אדע על מה.

יתכן שראשים הופנו אלי והביטו בי, כאשר הכניסה אותי המזכירה אל הכיתה, שכבר ישבו בה הגדולים ממני וחיכו לתחילת השיעור. הושיבו אותי אל אחד השולחנות הזוגיים ולצדי ישב ילד שכבר הצמיח חתימת-שפם והיה מעיין במחברת תווים. לא אזכור מה חשבתי באותם רגעים שעד תחילת השיעור ואם הייתי נרגש. כמדומה לי, לא הבינותי כל-כך למה נשלחתי אל המקום הזה ומה עומדים לעשות בי ומה לי ולגדולים אשר סביבי. וגם דימיתי כי שמעתי מכמה צדדים הערות סתומות וקולות צחוק, אשר יתכן כי כוונו אלי. בהיכנס המורה אל חדר-הכיתה נפלה דומיה ואיש-השיבה במשקפי-הכסף התחיל לדבר. לפרקים היה יושב אל הפסנתר שלצד הלוח השחור ומשמיע דוגמאות-נגינה שונות. אחר-כך נשאלו התלמידים שאלות שונות והשיבו עליהן. (...) הילד שישב לידי כתב דברים במחברתו. ורק מחברתי שלי היתה פתוחה לפני, חדשה ולבנה ולא מצאתי לכתוב בה דבר. חשבתי על הורי הממתינים לי במסדרון ונכספתי מאוד לראותם, ציפיתי בכל כוחות-נפשי כי יסתיים השיעור ואלך אתם הביתה.

יהושע קנו, מומנט מוסיקלי (הספריה החדשה, 1980)